

1896-08-02

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Johannes Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Dateringen fremgår af brevet

Generel kommentar:

Kolerafluer er insekter, som hedder trips. Fordi der i koleraåret 1853 var særligt mange trips i Kbh., satte man dem fejlagtigt i forbindelse med sygdommen i årene efter.

Mesterhuset er bygningen Lagonisminde 7 i Faaborg, hvor malermester Syrak Hansen havde bolig og værksted.

Afsendersted:

Erikshaab

Omtalte personer:

Thorvald Balslev

Julie Brandt

Louise Brønsted

- Carlsen, Madam

Christian Caspersen

Peter Hansen

Syrak Hansen

Adolph Larsen

Johanne Christine Larsen

Jørgen Larsen

Marie Larsen

Fritz Syberg

Andreas Warberg

Astrid Warberg-Goldschmidt

Omtalte steder:

Langeland

Långaryd, Sverige

Faaborg

Svanninge

Odensebakken, Faaborg

Waldemarsgade, København

Lerbjerg, Faaborg

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek

Proveniens:

Indleveret til Det Kongelige Bibliotek
af Larsen-familien

DOKUMENTINDHOLD

Onsdag cykler Alhed til Langeland, hvor hun en tid skal opholde sig hos dyrlæge Caspersen.

Hun har været på besøg hos Syrak Hansen i Mesterhuset, Faaborg, og hos Fritz Syberg ("Kunstneren").

Alhed har sammen med søskende og flere andre været på tur til en granskov, hvor de tændte bål og lavede mad.

TRANSSKRIFTION

Kære Las

Jeg vil hellige Dem en Timestid af denne Søndag eftermiddag; det er en lumrende Varme, sig: trykkende Tordenluft, og saa er den (Luften) tilmed fuld af disse forbistrede smaa Koler afluer, der fare omkring i Ansigtet paa én og virke saa irriterende. Har De ikke lagt Mærke til, hvor de har været tossede i den sidste Tid. Forleden Dag optraadte de her i Billionvis, og mens jeg sidder og skriver dette, sidder der i Hundredevis paa mit hvide Liv. – 1000 Tak for Deres Brev lad mig se, De skriver rigtig tit til mig. – Jeg ser De har taget Dem min Drøm til Indtægt, det var i Grunden brilliant drømt navnlig Overskriften, 2, [noget af papiret mangler] udmærket ud, ikke sandt 3 – Naa, saa De er ikke kommen til Sverig endnu! Ja, nu er De vel? Jeg sender da i alt Fald dette Brev derop, saa kan det maaske ligge og ønske Dem velkommen, naar De kommer. Det var en smuk tanke! Jeg skal for resten ogsaa ud at rejse nu; paa Onsdag cykler jeg til Langeland, jeg skal rigtig drive og more mig derovre, men jeg er meget spændt paa at se, om Tiden vil gaa hurtigere eller langsommere paa den Maade. Uh, jeg er i Grunden ærgerlig paa mig selv over at jeg ikke kan lade være at gaa og ønske Tiden kortere. Man har det jo saa udmærket, og jeg holder da saa meget af Sommeren og saa har jeg tilmed aldrig syntes at nogen Sommer har været saa dejlig som denne. – I Tirsdags kom Mor hjem, og jeg overgav hende med Glæde Regeringens Tøjler. Om Onsdagen var Dis og jeg i Faaborg, vi skulde et Ærinde ud til Købmand Larsens. Bagefter [noget af papiret mangler] i Mesterhuset, men Mester var helt alene hjemme, han Dis og jeg drak en halv Flaske Portvin. Saa kørte vi til Svanninge, hvor de alle havde det udmærket; Kunstneren maler hver Dag paa Stedgaard, hvor han nu har 4 Billeder i Gang, eller i alle Tilfælde Bestillinger paa 4. – P. var ude at male og kom først hjem lige da vi skulde af Sted, han fulgte os op til Landevejen. Jeg spurgte ham, naar han skulde til Sverig, han mente det blev først ved d. 20ende han har travlt med sit Billede, sagde han. Da Dis og jeg kom hjem (Kl. 11) sad Johanne og Pan i Gæstekammervinduet og meddelte os, at vi skulde op igen om tre Timer

og ud paa en Tur – for Resten samme Vej tilbage, som vi lige var kommet fra, men jeg til Lerbjærget ude ved Faaborg. Her maa jeg gøre en Pause. – Hele Familien er ude i Odensebakken med Aftensmad, jeg opdagede, at det nu er den Tid, jeg lovede at køre herfra paa. – Farvel saa længe. Goddag igen, - eller rettere Godaften, Kl. er nemlig bleven over 10, [noget af papiret mangler] i et saa skrækkeligt vrøvlet Humeur, at jeg ikke har kunnet forsvare at sætte mig til at skrive før. Jeg har lét, saa Huset rystede (eller i alt Fald jeg selv) af mine egne Vittigheder. – Det var for Resten en umaadelig vellykket Tur i Odensebakken. – Men jeg kom nok fra at fortælle Dem om en anden Tur og den skal De nu høre lidt nærmere om, enten De vil eller ej; det var nemlig en rigtig Vagabondtur, og en saadan har vi saa tit udmalet os, men aldrig faaet gjort Alvor af. Kl. godt 2 stod vi altsaa op og lidt efter startede Muk, Dis og Dede pr. Ben, en Time senere Thorvald, Pan, Joh. og jeg paa Cycle. – Maalet var at se Solen staa op paa Lerbjærget og det naaede sig udmærket, den stod nemlig slet ikke op, men laa og dovnede hele Dagen inde bag nogle tykke graa Skyer. "Og regnede lidt, gjorde det jo en Smule" (som Mdm. Carlsen i Waldemarsgade sagde), saa vi blev temmelig vaade, inden vi kom derud, men ved 8-9 Tiden holdt det op, vi opslog vores Lejr i en pragtfuld Granskov og lavede et herligt Baal, som vi vedligeholdte hele Dagen. Og nu skal De høre, hvilke herlige varme Retter, vi lavede der. – Vi blev for Resten enige om, at ingen af os var særlig æstetisk anlagte, - det, der [noget af papiret mangler] mest, var nemlig at [noget af papiret mangler] om Baalet og lave [noget af papiret mangler] men vi lavede heller [noget af papiret mangler]tet mindre end: [noget af papiret mangler] ristet Skinke med Spejlæg og Kaffe; og til Middag Æggekage og Pillekartofler og Skinke – Gullerødder (altsaa Gullerødder i Stedet for Asparges) disse og Kartofflerne huggede vi i en nærliggende Have. – Da Kartofflerne var halvt kogte kom der en Skovfoged, der sagde, at det ikke var tilladt at tænde Baal i Skoven, men vi fik da Manden til at indse, at vi ligesaa godt kunde koge dem færdige, da vi nu havde begyndt. [noget af papiret mangler] blev en halv Timestid [noget af papiret mangler] han nok ville se [noget af papiret mangler] slukket, og vi stivede [noget af papiret mangler] af saa godt vi kunde med Portvin og Cigar. Efter endt Maaltid lænede jeg mig lidt tilbage i Græsset for at tænke over, om jeg ikke skulde skrive lidt til min ærbødige J. Larsen, men mens jeg tog den Beslutning, at vilde (det er det, De staver "hville"?) faldt jeg i Søvn og sov saa trygt, at jeg ikke mærkede, de andre dækkede mig til og gik deres Vej op paa Lerbjærget, og da de kom tilbage, skulde vi hjem, saa der blev ingen Brev af. – Endnu staaer kun tilbage at fortælle, at vi cyclende midt paa Dagen var ude i Faaborg og

tage et Bad (storartet) jeg købte en Flaske Portvin (ogsaa rart.) – Naa, nu kunde det vist snart være paa Tiden at slutte, de maa ikke blive gal over, at det er bleven saa langt, De kan jo fordele det paa to Dage. - - Hils Marie mange Gange og sig hende Tak for hendes Brev, jeg skriver til hende en anden Dag paa Langeland faar jeg bedre Tid, hils Agraren Tjalfe det lille Hylehoved. Paa Langeland bliver min

Adr: Dyrlæge Caspersen, Snøde pr. Langeland.

Hav det nu godt derovre. Skyd meget og mal godt o.s.v. og 1000 Millioner Hilsner i al Ærbødighed fra Deres

"Kæreste Alhed"

Hør, det var voldsom snedigt, ligefrem en Brander, jeg tænkte for Resten ikke paa det, førend jeg havde skreven det.

Erikshaab d. 2den Aug. 1896

Mon dette ikke er et slemt Vrøvlebreve?

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

OMTALTE VÆRKER

Fritz Syberg maler på fire billeder af en gård.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

men vi fik da Maiden
til at iusse at vi ligesaa
gode Kunde' Rose den fordi
ge da vi nu havde begyndt.
Havde blev en halv Timestid
da han var vilde se til
den slukket & vi skivete
haver af saa godt vi kun
de med Parken & Ligar.
Efter end Maaltid bevende
og mig lidt tilbage i trøst
Har at lunde over mig
i ikke skulde skrive lidt
til min arbedige J. Larsen
men men; da den tre
slutning at Bilde (det
er det de bliver "ville"
falvt i i Rone & ser
saa tyde at i ikke maake
at, de andre danke
ig til & giv deres br. op
paa Lard'ard, & de
de Rone tilbage, skulde

vi ligen, saa der blev ligesaa
Tale af. - Gudna daa Rone
tilbage at for alle, at vi
skulde lidt paa da en
tude i Taaler at lige et
(stort) se Rone i Rone
de Parken & paa Rone.
- Naa nu Kunde det vel
munt' bare paa Tuden at
skulle de var ikke blive
gal over at det er bliv
saa langt. De kan jo
fordere det paa to Dage.
- Hils Marie min
haver & si Kunde vel
for ~~stort~~ i skrivet
til Kunde en anden Dag
paa Langeland paa
Kette Vid. hils ogsaa
Falpe det lille Hylolone.
Fra Langeland bliver
min
Att: Dyrlage Caspersen
Langeland
Indode pr A